

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVI. Ч. 173 ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 2-го СЕРПНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 2, 1979 No. 173 VOL. LXXXVI.

ЧЕТВЕРТИЙ ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ НА ОСЕЛІ „ВЕРХОВИНА” ПРОЙШОВ З УСПІХОМ

Глен Спей, Н. Й. — Як інформувати тижневик „Народна Воля”, офіційний українського Братського Союзу, з четверга, 26-го липня, Четвертий Фестиваль Української Молоді, який відбувся на оселі „Верховина” від 20-го до 22-го липня ц. р., пройшов з великим успіхом при численній участі кількох тисяч осіб з близьких і дальших осередків українського життя.

Численні мистецькі виступи, виставки і забави заповнили триденну програму фестивалю, у заряді якого був спеціальний комітет, що його очолював д-р В. Стек. Мистецькими програмами проводив Богдан Зайцев. Фестиваль відкрив у п'ятницю увечері голова УБСоюзу Іван Олексин.

На фестивалі завітала Раїса Мороз та вітала його учасників. Серед визначних гостей, які прибули на цю імпрезу були ген. Петро Григоренко з дружиною, віцепрезидент СКВУ і адміністративний директор УКА мгр Іван Базарко, го-

ловний предсідник УНСоюзу д-р Іван Фліс і заступник головного предсідника д-р Мирон Куропас, як рівнобагато місцевих американських політичних діячів.

Серед ансамблів, які виступали під час мистецьких програм були: танцювальні ансамблі „Черемош” під керівництвом Дмитра Сокоханюка, „Верховинці” під керівництвом Олега Гензи, вокальний ансамбль „Промінь” під керівництвом Богдана Волянської, танцювальний ансамбль „Калина” з Торонто під керівництвом Семена Джугана, театральна група з Філадельфії в складі Марко Клоос, Роман Книгницький, Михайло Кострицький і Андрій Бойко під керівництвом Романа Шведла та інші. До танців пригравали оркестри „Ізмарагд”, „Соняшник” і „Іскра”. Мистецькі програми окрасила своїм виступом солістка Оля Гіряк.

Місцева англійська преса і радіо обширно звітували про цей фестиваль.

СЕРІЯ РОЗ'ІЗДНИХ РЕФЕРАТІВ 1979 РОКУ

Едмонтон, Канада. — Канадський Інститут Українських Студій інформувало, що під час зимового семестру Б. Кравченко, Франсес Свиріпа і Роман Петришин відідали різні вищі учбові заклади у Лейбурні, Калгарі, Келовні, Камлупсі, Ванкувері і Вікторії.

На початку своїх рефератів Богдан Кравченко розглянув зміну у суспільній структурі України. Друга світова війна призвела до зміни, які спричинилися до створення суспільно зрівноваженої нації. Винирили нові освічені мешканці міст, які у посталітійському періоді намагалися поставити перед політиками свої вимоги. Б. Кравченко також розглянув „автономістичні” течії в Комуністичній партії України, а також розвиток дисидентського руху. Накінце він зазначив, що сприяють відвіденню націоналізму в республіці.

Ф. Свиріпа розглянула змалювання канадських українців в англомовних творах, від найраніших заміток про нових іммігрантів у пізніх 1890-их роках аж до сучасних. За той час погляди англокельтських авторів поважно змінилися: від романтичного або критичного опису „людей із барахлячих кожухів” до поважних соціологічних та історичних студій розвитку українського життя в Канаді. Автори останніх праць не раз бувають українського походження. Спочатку був натиск на достосовання до англійського світу й асиміляції в інтересах канадської держави, але на його

місце прийшла тенденція розглядати українських канадців на тлі канадської „мозаїки” та багатокультурності. Хоча якість дослідів поважно попралилася, лишаються поважні прогалини, і доповідка застанувала над ними з погляду теперішньої орієнтації та майбутніх потреб.

Останнім доповідачем був Роман Петришин. У доповіді „Українські канадці у доземній мозаїці” він розглянув, як постанала „етнічна” категорія в Канаді і сучасне та майбутнє українців у суспільній структурі Канади. На його думку етнічність у Канаді окреслюється як одночасно і особиста, і суспільна тожність, а також як економічна категорія. Вони винирили на тлі історичного колоніального змагу, в якому елітарні економічні становища традиційно були в руках англокельтців. Створився процес наверхствування, в якому іммігранти долучувалися до французів і творили середню класу, а індійці завжди були на споді доземної мозаїки. Доповідач уважав, що у минулому в цій системі „етніки” не мали впливу на ті рішення (щодо освіти, мистецтва чи народного господарства), які могли б сприяти плеканню української національної тожності. Відмежувавши українсько-канадську меншину від виниручої квебекської „нації”, доповідач закінчив доповідь закликком до етнічної, рівноправності у народному господарстві й розвитку громадської автономії у таких ділянках, як: освіта, засоби зв'язку, суспільна служба й розвага.

„Голос Америки” ігнорує заборону Аятолли Хомейні передавати музику

Вашінгтон. — Хоч іранський мусулманський провідник Аятолла Хомейні заборонив іранським радіостанціям передавати музику як нібито „шкідливий вплив на душу й розум людини”, іранці все одно будуть мати змогу слухати музичні програми, які „Голос Америки” далі передаватиме та яких слухають мільйони людей на Близькому Сході.

Виділяючи таку, як твердять коментатори, реакційну заборону, Аятолла Хомейні мабуть забув, що іранці можуть слухати передавання „Голосу Америки” та інші закордонні програми. Кілька днів тому Хомейні видав заборону переда-

вати музику через іранські радіостанції, мотивуючи цю заборону тим, що музика є так само „небезпечною” для „душі й розуму” людей, як є наркотики.

Хоч уряд президента Джиммі Картера старався дійти до порозуміння та співпрацювати з Хомейні, до представник „Голосу Америки” заявив, що ця радіостанція в ніякому разі не думає припинити своїх регулярних передач до Ірану та сусідніх країн. Щоденні передачі „Голосу Америки” включають всілякі роди музики.

Американська амбасада в Теграні повідомляла, що іранці цілком не мають точ-

СОВЕТИ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ ПОГОЛОСКИ ПРО МОЖЛИВІСТЬ „ВИДВОРЕННЯ” АМЕРИКАНСЬКОГО КОРЕСПОНДЕНТА

Москва. — советська газета „Ізвестія”, яка є органом Верховної Ради СРСР, опублікувала у числі з 30-го липня ц. р. замітку про поширювані в Советському Союзі і за кордоном погослови про можливе „видворення” американського кореспондента Дейвіда Саттера з СРСР. Очевидно, „Ізвестія” заперечує ці погослови кажучи, що не зроблено ще жадного урядового рішення у цій справі.

Дейвід Саттер, як відомо, є акредитованим кореспондентом газети „Ді Файненшан Таймс” у Лондоні, Англія. Міністерство закордонних справ продовжило акредитацію журналіста тільки до 19-го серпня після того, як урядові советські чиновники видвинули проти нього формальне обвинувачення. Советська газета повторила деякі обвинувачення проти Саттера, між ними і такі, що він, мовляв, порушував правила їзди автомобілем, керував машиною без відповідного документу, вдавався до бійки з міліціантами тощо. „Але помило того, — пише газета, — що ніхто досі не позбавив його акредитації і не зарядив, щоб він покинув СРСР”.

У травні цього року Саттер відвідував зі своєю матір'ю і сестрою місто Чор-

нобиль в Україні і тоді то „Правда України” обвинувачувала Саттера за „образливу поведінку” супроти офіційних представників влади під час його перебування в Україні, домагалося, між іншим, його „видворення” з СРСР. Пізніше пояснювалось, що газета цитувала тільки вислови волі таксі.

Обидві держави — З'єднані Штати Америки і Велика Британія заперечували в советському міністерстві закордонних справ про тї напади на Саттера і домагалися продовження акредитації для нього. Досі, однак, вони ще не одержали конкретної відповіді. Саттер, між іншим жалувався на те, що в часі його відсутності невідомі особи відвернули до його помешкання в Москві, а ще інші викрали його папери за втомобіля і влада не зробила нічого в тому напрямі, щоб відшукати винуватих за ці вломи.

Дипломати в Москві вважають, що замітка в „Ізвестіях” появилася мабуть у відповідь на американську і британську реакцію та заяви, що будуть вжити відповідні заходи також супроти советських кореспондентів, якщо Москва настоюватиме на „видворенні” Саттера.

У В'ЄТНАМІ ПРОТИ ЗСА БОРОЛОСЬ 300,000 КИТАЙСЬКИХ ВОЯКІВ

Пекін. — Під час в'єтнамської війни від 1964 до 1971 року Китайська Народна Республіка вислала на допомогу Ганові 300,000 воївків та допомагала у боротьбі проти ЗСА зброєю, літаками і кораблями.

Про цю допомогу повідомив Янг Гонгсу, заступник

голови делегації комуністичного Китаю, яка бере участь тут у переговорах з представниками В'єтнару в справі заморення поміж ними двома комуністичними країнами після збройного конфлікту в лютому цього року. Під час цих бурхливих і безуспішних переговорів (Закінчення на стор. 3)

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУВАЮТЬСЯ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Союзівка, Кергонксон (В. Л.-ць). — Як відомо на Союзівці, відпочинково-виховній оселі Українського Народного Союзу, відбуваються кожного року не тільки дитячі тенісові табори, як теж табори народних танців і співу, але також трижизневі курси українознавства, чи як їх дехто популярно називав курси української культури, які ми від самого початку, аж до несподіваної смерті в 1975 році, провадив відомий педагог проф. д-р Василь Стецюк.

Цьогорічними курсами керує д-р Мирон Куропас, заступник головного предсідника УНСоюзу і колишній спеціальний асистент президента Джералда Форда для етнічних справ. Крім обов'язків керівника, д-р М. Куропас викладає на курсах історію України, історію українського поселення в З'єднаних Штатах Америки і як окремий предмет — розвиток московського імперіалізму. Крім д-ра М. Куропаса викладачами на курсах є: Михайло Вавришин, який викладає політичну географію, історію українського поселення в Канаді, а в другому тижні розпочинає лекції про дисидентський рух в Україні; Юрко Журавець — українська мова і література; пані Галія Вавришин — українські народні танці; пані Леся Куропас — спів, музика, вишивка, писання писанок.

Остання, — як інформувала д-р М. Куропас за вчорашню замітку, — підготує великий концерт, який відбудеться на закінчення курсів, присвячений недавню замордованому у Львові композиторові Володимирові Івасюкові.

Курсанти із своїми викладачами і гостями. Сидять у першому ряді (зліва): управитель Союзівки п. Володимир Квас, Михайло Вавришин, Леся Куропас, д-р Мирон Куропас, головний предсідник УНС д-р Іван Фліс, Галія Вавришин та Юрко Журавець.

Курсанти також мають змогу оглядати фільми, слухати награну на платівки і магнітофонні стрічки музику композитора Івасюка та інших, відбувати прогулянки до історичних місцевостей ньюйоркського степу, брати участь у мистецьких програмах, що їх підготує керівник цих програм на Союзівці панна Аня Дидик, забавитися на товариських вечорах і побувати в українському середовищі на протязі трьох тижнів. Курсанти мають в пляні також відвідати приміщення головної канцелярії УНСоюзу і видавництва „Свобода” та інші українські установи.

Відкриття курсів відбулося у понеділок, 23-го липня ц. р., у присутності головного предсідника УНС д-ра

СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ЗАТИСКАЄ РЕЖИМ, ОБМЕЖУЄ ЗВ'ЯЗКИ ІЗ ЗА КОРДОНОМ

Східний Берлін. — Східнонімецький комуністичний уряд почав впроваджувати в життя нові строгі закони, метою яких є обмежити до мінімуму зв'язки німецьких інтелектуалістів і дисидентів із закордонним, головню демократичним світом, і дати можливість тайній поліції ще сильніше затискати режим над інакомислячими особами, які вже відовшого часу критикують політику уряду і домагаються лібералізації та демократизації цілої системи.

Згідно з новими опублікованими законами, кожний німець, тобто громадянин Східної Німецьчини, може бути ув'язнений і за судження на 12 років позбавлення волі, якщо йому докажуть, що він передає на Захід „компромітуючі” комуністичну систему матеріяли, без огляду на те якою вони будуть характеру: економічна оцінка, характеристика політичних репресій тощо. Інший подібний закон визначує кари для тих осіб, які шукають зв'язків із західними організаціями.

Нові закони введені у висліді довготривалих переслідувань і заступів численних інтелектуалістів, які критикували режим не тільки за політичні, але також за економічні недоліки, які фактично довели до загального недоволення серед населення. Деякі східні берлінці думають, що загострені закони і затискання режиму тісно пов'язані з економічними клопатами комуністичного уряду. Ніхто не здивується, — кажуть деякі відважніші берлінці, — якщо після барабанної пропаганди наступлять драстичні підвищення в цінах на всі продукти.

Згідно з новими законами навіть не повинні з вами говорити, — заявив один східний берлінець західному кореспондентові. „Якщо

вам скажу, наприклад, що існує недостача м'яса, або інші продукти подорожляли — це все можуть використати проти мене як образу держави”.

Без дискусії і коментування східнонімецький парламент затвердив закон про обмеження зв'язків із Заходом, мовляв, для „збереження здобутків соціалізму”. Закон прийнято в парламенті в червні ц. р., а після 5-ох тижнів мав увійти в силу. Більшість параграфів цього закону відносяться до „політичної зради”, яка охоплює також

образу соціалістичного ладу, „терор”, „саботаж”, „зраду державній таємниці” і „антидержавну активність”. На підставі нового закону особи, які беруть участь в антидержавних демонстраціях і були покарані колись тривією, можуть сьогодні одержати 2 роки ув'язнення. Організатори такої демонстрації піддаються вищому покаранню — три роки більше, як було попередньо. За приналежність до підпільної організації чи захоплення державного будинку вимір кари визначатиметься від 5 років в'язниці.

Дуже турбує 17 мільйонів східнонімецьких громадян загальне обмеження особистої свободи кожного громадянина, якому забороняють вільно виїжджати до інших країн Європи. Крім того, кожний зв'язок з рідними, знайомими чи приятелями на Заході режим може тепер інтерпретувати, як передавання „недоговірних” інформацій на Захід і покарати кожного на 12 років ув'язнення.

Східна Німецьчина не знаходиться на передодні революції чи подібних зрушень. — заявляють західні дипломати, — але режим дуже неспівний завітніююю навіть не повинні з вами говорити, — заявив один східний берлінець західному кореспондентові. „Якщо

„ГЕЛЬСІНСЬКІ ГРУПИ НЕ ЛИШЕ ПРОДОВЖУЮТЬ ІСНУВАТИ, АЛЕ Й АКТИВНО ДІЯТИ” — ПИШЕ „ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ”

Нью Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Друкуємо вніятки з дуже вимовної та інформативної статті члена Української Гельсінської групи, Юрія Литвина, яка, як вже раніше повідомлялося, появилася у самвидавному „Інформаційному бюлетені” Українського Гельсінської групи. Повний текст статті Ю. Литвина буде надрукований на сторінках „Сучасності” („Інформаційний бюлетень” одержало Представництво Української Гельсінської Групи за кордоном).

„Правозахисний рух на Україні, його засади та перспективи.”

Сьогодні вже з твердою певністю і на весь голос можна сказати, що всупереч волі радянського партійно-державного керівництва, всупереч його ідейно-політичній доктрині, всупереч терорній та репресіям над борцями за громадські права і свободу в СРСР — правозахисний рух не зникне. Він існує у Радянському Союзі, як доконаний факт, як суспільно-прогресивне явище, не лише союзного, але й світового значення.

Дійсна природа суспільного життя, його органічний поступ вперед, наочно показують той безперечний факт, що інакше, будучи суспільним явищем, притаманним всякому суспільству з будь-якими формами та суспільно-політичними структурами. Цей факт геть спростовує як ліві так і праві тоталітарно-державні теорії, згідно з якими партія, держава, народ є гармонійно ціле, де немає і бути не можуть ні інакше, ні політичної боротьби, ні боротьби соціально-економічної, ні всього того, що суперечить, чи суперечило б режимові влади.

Сучасне інакше в СРСР постало з критичного переосмислення радянської дійсності, з критичного ставлення до державності, до її партійно-бюрократичного способу мислення, до її практичної діяльності.

Свободолюбство, демократизм є характерними ознаками як українців, так і всієї української нації. Отож і не дивно, що боротьба з іноземним поневоленням велася під знаменами національної самобутності, свободи і демократії (народовласті). На цих засадах була створена Козацько-селянська республіка — унікальне явище того часу! — яка своїм демократичним духом викликала страх і ненависть феодально-монархічного світу.

250 літ панування в Україні царських сатрапів з їх зрацькими методами управління, постійне цкування, гоїняння і фізичне винищування людей, що

чинили опір беззаконню, не змогли вбити свободолюбний дух України, її непамять до всіляких форм примусу та гноблення. З найповнішою силою цей рух відбитий в творчості гениального Тараса — найбільшого інакше в Україні, який став прапором духовної революції українського народу, що спрямувала революцію соціальну на Україні 1917 року в національно-демократичне русло з якого постала Українська Народна Республіка з її вищим органом — Центральною Радою.

Ставлення більшовицького режиму до української нації, по суті, мало чим різніться від ставлення до неї російського царату.

І все ж, ні „красний терор”, ні голод 1933 року, ні репресії 1934-1937 років, ні післявоєнна боротьба з „бандерівським бандітизмом” не зламала свободолюбного руху українського народу. Він, як той мітичний Фенікс, згорів і знову піднімається з поелу.

Ідея правозахисного руху на Україні зріла і виношувалася задовго до створення Української громадської групи Гельсінкі.

Гельсінські групи в СРСР не лише продовжують існувати, але й активно діяти. В чому ж їх сила й живучість? Українська Група керується в своїй діяльності правовими принципами, вираженими в Загальній декларації прав людини, Декларіації прав народів і націй, ратифікованих більшістю держав світу, а також Заключним актом Гельсінської угоди, підписаним 35 країнами світу. В своїй правозахисній діяльності Українська Група Гельсінкі не виключає національне питання. Зокрема, українське, яке не розв'язала ні „Велика Октябрська соціалістическая революція”, ні шестидесятирічне панування „власті советов” на Україні. Питання національного самовизначення є найактуальнішою проблемою в житті українського суспільства.

Виключаючи цю проблему зі сфери своєї діяльності Українська правозахисна група втратила б своє національне і соціальне обличчя і не змогла б посприяти виконувати свої правозахисні функції.

Захист прав свобод людини без захисту прав і свобод нації не має під собою ґрунту.

Українська правозахисна група за своїми принципами має вести боротьбу з політикою офіційного і неофіційного великодержавного шовінізму в його найрізноманітніших проявах, захищати право нації на свій самобутний розвиток, без чого не можна вести успішну боротьбу за свободу соціально та особисту.

Так само Група буде вес-

(Продовження на стор. 3-ій)

ЗСА домагаються побачення з трьома заарештованими в ЧССР американцями

Вашінгтон. — Речники Державного департаменту ЗСА заявили, що уряд порубія усі заходи, щоб добитися дозволу побачитися з трьома заарештованими в Чехо-Словаччині американськими громадянами, яких чехо-словацький комуністичний уряд обвинувачує за перепачкування Біблії. Ці ж речники відмітили, що три американці — Алдон Бакінгем з Відлов Гров, Пенсильванія, Ленор Гант з Гейлсбургу, Ілліной, і Майкел Біркс з Ферфекс, Каліфорнія, була заарештова-

ні ще 3-го липня на чехо-словацькому кордоні, коли в них знайдено Біблії вартості понад 1,000 доларів. Американська амбасада не була поінформована про арешт аж до 11-го липня. Чехо-словацькі поліцейні речники заявили, що представник амбасади не може побачитися з трьома заарештованими до 7-го серпня ц. р. Ця несприятелювана у цивільному світі форма арешту і промовчування самого арешту викликала загальне осудження у вільному світі.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поворот Америки до давніх впливів

Від довгого часу американська публічна думка, себто ті особи, що беруть у ній активну участь, почали дискутувати про стан ЗСА та їхню теперішню роль та значення у світовій політиці. Під час і після відступу Америки з Південного В'єтнаму в 1975 р., наступив ряд важливих подій, які до великої міри знепротестували Америку та частинно відсунули її на другорядне місце на світовій політичній шахівниці.

Друга світова війна залишила Америку наймогутнішою державою світу. Мілітарно Америка мала безсумнівну перевагу в світі, і що більше, вона мала послідовну політичну ціль: відстояти свободу у вільному світі, що свободу, якій постійно загрожував зростаючий комунізм, центром якого тоді був СРСР, який всілякими способами старався поширити свої впливи.

Через План Маршала, Доктрину Трумана, зломання Берлінської блокади, Корейську війну, і т. д. — все це надало Америці великий престиж як дійсного оборонця свободи. Президент Джон Кеннеді сказав, що американці «є сторожами на валах свободи». Через ряд оборонних договорів в Європі, на Близькому Сході, в Південно-східній Азії та Південній Америці, ЗСА старалися не допустити до комуністичного загарбання, будучи переконані в існуванні «теорії доміно», що кожна держава, яка попаде під комуністичну владу, спричинить упадок сусідньої держави.

Під час затяжної В'єтнамської війни, яку, згідно з твердженням деяких американських військових спеціалістів, уряд ЗСА дуже не старався виграти, наступила велика апатія і розчарування серед американського народу.

Частинний американський «відворот» з поля бою в обороні свободи, — твердять деякі аналітики, — починався з вивантаження з Тайваню, непередбаченою Вацінгоном революцією в Ірані та позбавленням Америки одного із її сильних і багатих союзників в цій важливій частині світу, другою війною у В'єтнамі, комуністичним переворотом в Афганістані, хаосом в Туреччині, нафтовим шантажем країнами ОПЕК, втручаннями і мілітаризмом Куби та СРСР в Африці, зокрема в Анголі та Мозамбіку, і тепер — лівий переворот у Нікарагуї.

Навіть в такій важливій ділянці закордонної політики як права людини, як президент Картер означив як «основу закордонної політики ЗСА», Америка не виявила належної послідовності, бо часто змушувала концепцію про права людини як «батьків» проти слабких союзників Америки (Чиле, Південна Корея), але порівняльно рідше у відношенні до СРСР.

Знаний колоніст Вільям Ф. Баклі у своїй недавній статті цитував ряд прикладів про підтримку міжнародного тероризму Москвою з обширної праці Браяна Козіє, голови Інституту для Студій Конфліктів в Лондоні. Відомо, що СРСР вишколює комуністичних пропагандистів та терористів в Інституті Леніна та Університеті Патріса Лумумби в Москві. Американські представники в ООН виглошують довгі промови проти тероризму, але ніколи не вказуючи пальцем на винуватих. Навпаки, представники ЗСА далі вірять в «добру волю» СРСР та стараються не допустити до конфлікту з СРСР.

У тижневому журналі «Нью Йорк Таймс» з 22-го липня 1979 р. є знаменита стаття під заголовком «Пора Америці здержати відступ», яку написав Бен Дж. Вотенберг, голова Комісії для Демократичної Більшоїсть. У статті він зв'язує всі слабості Америки та характеризує теперішню закордонну політику Америки як дальший відступ з поля бою. Він говорить, що президент Джиммі Картер має слухати, коли говорять, що ми живемо в новій добі. Однак, твердить автор, хоча це правда, що це нова доба, але її основні цінності не збережуть Америку. Тому він тепер починає бути замість як маятник знову хилиться вправо, вже третій раз в цьому сторіччі. Але поки що проблема в тому, що Америка має силу, але не хоче її застосовувати. Стара приказка, що «мир досягається через силу» — такі дуже правильні слова.

Але поволі американці починають розуміти, що їхня культура, їхні цінності та їхні ідеали такі варто обороняти і тепер, як Америка, втративши свою силу через владу вину не стане другорядною потугою і не зможе вести світового світу проти зазіхань комуністичного блоку, веденого Советським Союзом.

Панас Феденко

РЕАКЦІЯ, ДИКТАТУРА, ПАТРІОТИЗМ

Великі події, що від кінця XVIII віку сталися в Європі, заступили давню релігійну ідеологію політичною. Всередині XVIII століття Освіщеністю XVIII століття людей різних націй об'єднувала релігійна приналежність. Англієць католицької віри чув себе ближчим до католика-француза або німця ніж до англієця-протестанта.

Велика французька Революція від 1789 року поширила між освіченими людьми різних націй світогляд (ідею) спорідненості. Ключі революції — «свобода, рівність, братерство» — захоплено прийняли люди різних національностей по-за Францією. Вони готові були помагати французам обороняти їхню республіку проти монархічної реакції та воєнної інтервенції. Німецькі, польські й інші республіканці прилучилися до французьких революціонерів, вони бажали перемоги революційної Франції. Приміром, німецький республіканець Анахарсис Клоц був активним учасником Французької Революції і був ворогом німецької агресії проти французької Республіки. Німецькі республіканці надіялися, що поразки німецьких реакційних держав у війні з революційною Францією принесуть вільне життя німецькому народові.

В Першій світовій війні (1914-1918 р.) в царській Росії було поширене «пораженство»: через ненависть до реакційного режиму, люди сподівалися, що поразка Росії у війні приведе царський уряд до упадку і це відкриє шлях до свободи й поступу.

Відома позиція групи російських більшовиків на чолі з Леніном, що перебувала під час війни в Швейцарії: Ленін доручив своїм довіреним партійцям вступити в контакт з Олександром Гельфандом (Парвусом), який діяв у спілці з німецькими розвідниками, щоб викликати бунт населення проти царського режиму в Росії. Для Леніна конституційна держава — Німеччина, на чолі з кайзером Вільгельмом, не була такою страшною як царський режим, що панував самодержавно в Росії.

У Німеччині від 1933 року прийшов до влади диктатор Гітлер. Ленін назвав диктатуру владою, що не обмежена ніякими законами і спирається на фізичне насильство. Гітлер здійснив цю формулу: він став у Німеччині абсолютним володарем-тираном. 1939 року Гітлер проти ради видатних німецьких генералів, почав агресію проти Польщі цим викликав Другу світову війну. Успіхи Німеччини в перших роках війни не запаморочили знавців воєнного мистецтва і політиків під диктатуру Гітлера. Вони не вірили в перемогу фюрера.

самому і його близьким прийшлося пережити під німецькою окупацією.

А пережив він під німцями дуже багато і декілька разів смерть заирала в очі цього дуже мудрого хлопчини, який ще тоді зробив собі постанову пережити те воєнне лихо, щоб після війни розповісти світові про те зло, якого так багато зазнало населення України.

Малий Анатолій безмірно любив свій рідний Київ та був гордий з історичних пам'яток столиці України. Він з болем душі переживав усе те, що так жорстоко нищили в його рідному місті німці, «Культуртрегері».

Уже в часі німецької окупації малий Анатолій накреслював собі зміст до своєї майбутньої книжки. Одного разу його мати, коли чистила хату, знайшла записки Анатолія і як перечитала їх, то розплакалася. Вона захопила сина продовжувати свої записки. Мати Анатолія з професії була дуже доброю вчителькою початкових класів народної школи. Вона багато читала й сама посідала гарну збірку книжок.

На жаль, після побідної війни виявилось, що не все те, що автор написав, може бути опублікованим в його країні. Наприклад, в 1961 році, Анатолій подав свій рукопис «Бабиного яру» редакторові журналу «Юність» в Москві, але той негайно повернув автору рукопис з наказовою інструкцією нікому не показувати свого рукопису та усунути з нього весь «протисовєтський матеріал».

Автори не залишалися іншої ради, як виконати «попавання» редактора. Він переписав рукопис пропускаючи все, що забавляв цензор, але Кузнецов потайки зробив собі фільм з оригіналу і закопав той фільм у землю.

У переломі до заграничного видання «Бабиного яру» (видане в 1970 році, в Нью Йорку) автор каже, що те, що залишилося після цензури, в корені перевертало зміст оригіналу.

Шойно в 1966 році той спотворений «Бабин яр» був опублікований в Советському Союзі. Його видали в декількох мовах мільйонними тиражами.

Втіваючи на Захід авторів поштовхило забрати зі собою захований фільм. Таким чином видання «Бабиного яру» з 1970 року, в Нью Йорку англійською мовою виглядає досить оригінально. При кінці свого вступу автор пояснює, що текст написаний звичайним друком — це

ра, «найбільшого полководця всіх часів» (так назвав Гітлера його міністер Герінг); критики воєнних планів Гітлера бачили, що могутня Американська Республіка не покине окупованої Європи на поталу німецькому фюреру. Теж союз Сталіна з Гітлером тверезі німецькі стратеги не вважали за тривалий і боялися, що Німеччині доведеться вести війну на Заході й на Сході, як це було за Першої світової війни.

Уже перед походом армії Гітлера на Польщу в 1939 році почала рости опозиція в політичних і військових колах Німеччини. Люди, що звикли шанувати право законності, бачили в режимі Гітлера небезпеку для держави й народу. Навіть у самій партії Гітлера, що мала комедію назву — «Национал-Соціалістична Німецька Робітнича Партія», були визначні особи-протиріччя деспотизму, «фюрера» (напр. Отто Штрайсер, Рем та інші).

Окремі особи й групи, ворожі до воєнної політики Гітлера, котра на їх погляд вела Німеччину до руїни, шукали виходу: одні вірили, що вдасться зліквідувати диктатуру в Німеччині, коли не стане Гітлера. Отже треба збити тирана-диктатора. Це спробував зробити німець Ельснер у Мюнхені 9 листопада 1939 року: він положив бомбу в залі, де промовляв Гітлер до своїх партійців. Бомба розірвалася, але замість Гітлера перед вибухом бомби скінчив промову і покинув будинок, де відбувався перед тим виступ.

Були й інші противники тиранського режиму, котрі надіялися через убивство Гітлера вивести Німеччину з війни і врятувати мільйони людей від даремної смерті. Полковник граф Штауфенберг підкавав бомбу в кімнату головної команди, де 20-го липня 1944 року відбувався нараду з генералами Гітлер. Бомба вибухла, але фюрера не вбила.

Деякі патріоти Німеччини надіялися, що режим Гітлера завалиться наслідком невдач у війні. Вони бажали перемоги західних держав над арміями Гітлера. Так думав полковник (пізніше генерал) Остер та інші, що служили у центральній установі військової розвідки (Абвер).

У Берліні Остер тайно передавав команди армії Франції, Бельгії й Голландії відомості про дні й години атаки німецького війська на ці країни в 1940 році, але стратегія в Парижі, в Брюсселі та в Гаазі цим вісткам не вірили.

При кінці війни до змови проти Гітлера прилучилися визначні політичні діячі й військові маршали, генерали: вони хотіли скинути диктатора, досягнути замирення на Заході й не пустити советських армій на Європу. Однак у Лондоні (Закінчення на стор. 3)

Л. Рихтицький

БРОДИ І УКРАЇНЬСЬКА ЗБРОЯ

Чому ми придіаємо такого значення битві під Бродом? Чи тільки тому, що там впадо стільки героїв нашої визвольної боротьби? Або тільки тому, щоб шанувати їх світлу пам'ять? А може, щоб ламати руки розпачливо над смертю стількох молодих людей — квіту нашого народу?

Ні. Герої визвольної боротьби падали в Україні кожного дня від пам'ятного літа 1914 року. Світлу й вічну пам'ять цих героїв ми шануємо щорічно, численними академіями і панахидами. І рук ми не ламаємо над їхніми могилами. Навпаки, ми присягаємом довести їх ідеї збройно і докінчити розпочате діло.

Значення великої битви під Бродом для нас у тому, що це вперше від славних днів Армії УНР та Галицької Армії знов на фронті війни в Європі станаула регулярна, бойова, велика українська одиниця. Це був зв'язок майбутньої української армії, доброї армії, із дисципліною, що нею встоялась німецька армія протягом шести років майже проти всього світу. Залишаючи на боці політичні міркування, Українська Дивізія отримала свій вишкіл чи не з найбільш професійних воїняцьких рук. На випади прихильного нам розвитку подій Українська Дивізія була б стала кадровим кошем української національної армії. Що так не сталося тоді — не значить, що так не станеться в майбутньому і тому треба завжди добре подумати, заки покваліфікувати, брати нам зброю до рук чи не брати, навіть, коли вона не завжди із дуже прихильних нам рук.

Бо все значення такого підходу до справи — це власне зброя. Із зброєю йде вишкіл, йде військова наука, росте, «спріє до кор» — дух армії, росте традиція і росте віра народу в свої сили. Вмариш мушкетаря, вишколеного війська викликає в населення ентузіазм, поширює віру в перемогу, запалює серця молоді. Бо це зброя. Зброя сама собою не стріляє і вона нейтральна. Шойно у воїняцьких руках вона набуває свого національного призначення і воїняцькі руки з неї стріляють, куди і як потрібно.

Бо зброя в руках — це випростані плечі, це гордо піднесена голова, це погроза — це сила. Зброю носять тільки вільні люди, і ті, хто її носить — вільні, справді вільні. Зброя вирішує проблеми, що їх не можуть вирішити дипломати. Зброя є останнім суддею. Наполеон говорив, що битву виграв той, хто приводить на поле бою останній свій батальйон. Битву виграв той, хто кинув її зі зброєю в руках.

Українська зброя має за собою величаві традиції історичного минулого. Часом не вартістю, читаючи сторінки нашої історії, що справді брязкі наших мечів звучав переможно на вулицях Константинополя, що справді наші армії маршували в інтересах української державної рації по болгарській, хозарській, московській і польській землях, що справді могутня Польща ягайлонської епохи падала на коліна перед зброєю гетьмана Хмельницького, що згинула під Котопом московська армія і що бракувало нам тільки кількості тисяч воїняцьких, щоб у 1918 році змінити мапу Східної Європи та зберегти світ від червоної московської пошесті.

Українська зброя має за собою величаві традиції історичного минулого. Часом не вартістю, читаючи сторінки нашої історії, що справді брязкі наших мечів звучав переможно на вулицях Константинополя, що справді наші армії маршували в інтересах української державної рації по болгарській, хозарській, московській і польській землях, що справді могутня Польща ягайлонської епохи падала на коліна перед зброєю гетьмана Хмельницького, що згинула під Котопом московська армія і що бракувало нам тільки кількості тисяч воїняцьких, щоб у 1918 році змінити мапу Східної Європи та зберегти світ від червоної московської пошесті.

Нашим друзям, що впали під Бродом 35 років тому назад в обороні української національної рації, ми хочемо передати наше завдання: спій спокійно, українські соколи, наш навірді зберігайте свої ідеали, сьогодні вже кується зброя духа і завтра — зброя кричі. Недалекі вже час, коли й ви почнете знов маршувати українських полків і дивізій і встанете поруч нас до вирішного, переможного бою! Безсмертна слава вам, друзі і товариші зброї!

Чого тільки не довелось робити малолітньому Анатолієві під час німецької окупації для того, щоб врятувати від голодової і холодової смерті себе, свою матір, дідуся і бабцю. Декілька разів аін пережив ситуацію, яка грозила йому очевидною смертю. Наприклад, його «місія» до Вишгорода, де хлопчик мав загинути без найменшої вістки. Хлопчик пробував торгувати папірцями до курення, папірцями та ще дещим, але цей торг приносив йому більше клопоту чим доходу, та ще й був дуже небезпечним. Німці робили облави там, де показувалися найменші прояви чорного ринку. Згідно з німецьким розпорядком діти, які мали 13 років, мусіли працювати і коли Анатолій сягнув такого віку, то він працював в декількох місцях, але як можна було працювати тоді, коли голод дошкулював.

Знаймо, щоб не замерзнути в холодній хаті, такі треба було придбати якогось опалу, якого тоді в місті страшенно бракувало. Анатолій шов на закути вулиці, де трамваї «тигнули на відкритих платформах торф. На скруті вулиці такий транспорт сповільнював швидкість і тоді можна було вискочити на платформу та скинути трохи торфу. «Я навчився скоро вискакувати на ті платформи і скавав як кіт» — каже автор.

Не раз він не заставав здобичі на місці, де він її скинув, бо її забрали вже ті, що не мали відваги і сміли вискакувати

А. Галан

ЗГАДАЙМО НЕВМИРЮЩО В СЛОВІ

Тікаючи світ-за-очі з «батьківщини всіх трудящих», ми не могли укласти собі якихось планів на майбутнє. Ми знали тільки одне: позаду нас чекають страждання і смерть, а вперді жвріла надія вижити й сказати своє слово відносно того, чому ми втекли. Зосім Дончук, письменник з Божої ласки, не марнував часу і вже з перших років еміграційного існування, тяжко працюючи фізично, почав «сплачувати рахунок минулому».

Тоді же вільний світ був під гіпнозою «союзника», майже не знав, що творилося за лаштунками держави з претенсією назвою — Союз Советських Соціалістичних Республік. Насправді ж, нічого советського, себто угоджувального, і нічого соціалістичного там не було, а панувала людодська диктатура «вождя народів» і ним наставлених менших «вождів».

У своїх романах, основаних не на фантазії автора, а на пережитому, баченому й чутому, Дончук, задовго до солєніщенського «Архипелага», показав той «Архипелаг» внутрі країни, показав переконливо, з наведеним багатьох безсумнівних фактів, з яких відносно скористається історик наступного віку.

Від дня смерті 3. Дончука проминуло вже п'ять років, але його творча спадщина свіжа й жива, в ній зафіксовано не тільки колішнє, а й теперішнє, бож СРСР існує далі, система лишилася незмінною, хоч змінилися її керівники. Діпазон Дончукових творів широкий, він не обмежується життям «тамтешнім», а заторкує й близькі нам теперішні події.

На жаль, з кожним роком маліє читаче коло, що цікавиться українською книжкою. Тепер у моді переклади, всупереч шевченку: «І чужому навчайтесь, і свого не цурайтесь». Та не будемо докоряти еміграційній горстці, адже український народ перебуває там в Україні, і приїде час, коли остаточно впаде залізна куртина, коли книги Покоїного Дончука займуть своє заслужене місце на полицях українських бібліотек, витисняючи звідти режимну макулатуру.

У п'яту річницю смерті письменника Дончука, схилимо голову в поклони його пам'яті й подяку за те, що він зробив для нашої літератури.

Батьки! Зв'яжіть замопуду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповнити ім'я в краху будучності, в нашій громаді у вільному світі нового світового члена!

на платформі в русі. Часом треба було зводити бої з тими суперниками. Одного разу, на таких платформах везли цукрові буряки, хлопцев наскладав їх чимало, але до хати приніс він тільки три, бо решту забрали інші хлопці, які так само як Анатолій полювали на все, що тільки під руки навишлювало.

Як вродувалися тими трьома буряками мати і бабця, яким тоді вже добре дошкулювало, бо в хаті вже не було що в рот вложити. Одного разу, коли хлопець переходив з одної платформи на другу, він втратив рівновагу і падаючи повис на руках між платформами. Він змушений був кричати і благати поміч, бо висіти на руках він довго не міг, а якщо б не адержався і впаав, то колесо слідуючої платформи могло б переїхати його праву ногу. Ті, що провадили транспортом останували його, однак, вони хотіли затримати хлопця. Хлопець скоро забрався із замір і вчасно дав ногом знати.

Щоб не журити матері, хлопець не розказував їй про такі неприємні пригоди.

Коли я довідався зі «Свободи» про смерть Кузнецова, то відразу прийшли мені на гадку нужда і страхіття, які Кузнецов описав в «Бабиному ярі», більшість яких він сам переживав. Безумовно, що такі переживання підкопали здоров'я письменника і могли стати головною причиною його передчасної смерті.

В останніх роках подія в Бабиному ярі в 1941 році стала причиною закидів роблених деякими колами жидів у сторону цілого українського народу. Фільм «Голокаст», будова парку «Бабин яр» в Денвері, штат Кольорадо, та деякі публікації у зв'язку з цими акціями часто стверджують неопіформованій публіці гадку немовби то українці на спілку з німцями вбивали жидів в Бабиному ярі тощо. Думую, що проти таких закидів книжка Кузнецова «Бабин яр» може бути дуже допоміжною і тому я шире поручаю заінтересованим українським читачам познайомитися з нею.

Пишучи про масове вбивство жидів Кузнецов також згадує про українську поліцію, яка допомагала вбивати жидів у Бабиному ярі. Він пише про одного чоловіка у вишиваній сорочці та з дусами як у Тараса Шевченка.

3 МОГО ВІКНА

БУРЯ НАД ВАЙЛДВУДОМ

Вона прогрімала бомбардувальним вогнем, спалахнула каскадо блискавок, безліччю «бенгальських вогнів», що займалися ландшафтом горіньям, мов на екрані «Дісні».

Та вже над ранком і сліду від бурі не було. Відважні вакаційники вийшли на ранній прохід, а він у Вайлдвуді, вздовж бережжя моря, такий якийсь заспокоївлий, такий здоровий. Частенько чесаний пісок, мов дівоче волосся, кладеться довгими хвилями.

Мези, вірні супутники проходу, плетуть біля вас тонколіній, дрібні візерунки, стелиться морський туман, насичений краплями солі, а ви, босоніж, закартувавши голову, бродите ходоце побережжям, п'єте щільшу прохолоду, п'єте здоров'я.

А потім біля десятої, оживають знесвіч'я вулиці, розквітають квітами парасолі, розстелюються барвисті фарбами квітчасті й смугасті рушники.

Обсміляючи сонцем юнаки вилазять знов «на чати», а дівчата в «фігових листочках» виблискують обсяжним тілом. Либонь і ось ця громовиця — це голос гніву за перебільшену мірку...

А діти, як і колись, будують замки з піску. Спокійна дитяча творчість, та чи тільки дитяча?

Іноді розгойдане море кинь на берег дарунки, і вони, мов військові шоломи, лягають на чистий пісок. Бідні морські створіння так і гинуть від спеки без води.

А захід сонця такий над морем спокійний, такий мрійливий.

Спонтанний, збурений пісок копичиться дикими грівами. Втомлені мези вже не плетуть візерунків, дико скиглять, а ви, босоніж, закартувавши голову, ходите-бродите побережжям, шукаєте прохлених днів, днів вакацій, що так непомітно, так швидко пройшли, і чей ви щезли, пропали в синіх хвилях води...

Іванна Савицька

В ПОЛЬЩІ ГОСПОДАРСЬКІЙ ЗАСТІЙ

Варшава, Польща. — Пресове агентство Ройтерса, на підставі польської державної статистики, інформує про великий застій в економіці, зокрема в сільському господарстві, будівництві, транспорті й інших ділянках господарського життя Польщі. Варшавські урядові чинники стверджують, що причиною цього застою була гостра зима і часті зливи дощів.

Звідомлення, яке охоплює перше півріччя 1979 року, підтверджує також раніші здогади на Заході, що, наприклад, польське сільське господарство дуже відстає і що в господарській системі панує майже повний застій.

В. Крупський

АНАТОЛІЙ КУЗНЕЦОВ І ЙОГО „БАБИН ЯР”

(1)

«Свободі» з 16-го червня 1979 року була надрукована вістка про те, що у Лондоні, Англія, помер на удар серця письменник Анатолій Кузнецов, проживши тільки 49 років.

Вістка, а радше несповорот Кузнецова до Советського Союзу в 1969 році, а відтак публікація його книжки «Бабин яр», тобто друге, вже заграничне видання книжки, мали широкий відгук у світовій пресі і тому думую, що нашим читачам, які не мали нагоди познайомитися з названою книжкою цього письменника, буде цікавим перечитати слідуєчі думки як про самого письменника, так і про його книжку «Бабин яр».

Кузнецов народився і зростав у Києві. Його батько росіянин, а мати українка. Коротко перед нападом гітлерівської Німеччини на Советський Союз в 1941 році, батьки Кузнецова розвелися і далі дванадцятилітній тоді хлопець виховувався при матері та її родичках, які походили з української кріпацької верстви. В родині панувала українська мова і вона була першою розмовною мовою Анатолія.

Особа цього письменника не може бути об'єктною для нас, українців хоч би тому, що його перша й найбільша літературна праця «Бабин яр» — це літературно-мистецький твір, в якому описана трагедія не тільки київських жидів (як це дехто під впливом фільму «Голокаст» та деяких публікацій міг би подумати). Це твір, в якому уміло представлена трагедія усього населення Києва, а тим самим представлена трагедія і населення цілої України, яка тоді опинилася під brutальним чоботом спрагненого завоювання німецького мілітаризму.

«Бабиному ярі» автор описує багато з того, що йому

(Продовження буде)

З громадою і для громади!
В ошадностях наше майбутнє!

УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ

UKRAINIAN SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION

1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

Тел.: (215) 329-7080 або 329-7277

- ПЛАТИТИ ВИСОКІ ВІДСОТКИ, А САМЕ:
5% від біжучих ошадностей конт.
6% — 8% від сертифікатів, залежно від суми і часу на який вкладається.
- НОВІ 4-РІЧНІ, ВИСОКО-ВІДСОТКОВІ СЕРТИФІКАТИ — мінімум 1,000.00 дол. — висота дивіденди залежить від U.S. Treasury Bills та змінюється кожного місяця.
- "MONEY MARKET" СЕРТИФІКАТИ — мінімум 10,000.00 дол. на 6 місяців приносять около 9 1/2% дивіденди.
- ДЛЯ БАЖАЮЧИХ КУПИТИ дім, підприємство, чи будь-яку цінність Українська Щадниця дає позики (mortgages) на дуже вигідних умовах сплати.
- ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ дає правні і нотаріальні поради: згрошевлює зарплатні та соціально-забезпечені чеки; продає державні облиг.; видає подорожні чеки (Travelers Cheques); грошеві перекази (Money Orders) і т. п.
- ПРАЦЮЮЧИ У ВЛАСНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ або в таких, що не забезпечують їх пенсійним фондом, можуть собі відкрити в Щадниці пенсійне conto — IRA — вкладаючи на нього по 1,500.00 дол. річно. Згідно з Федеральним законом, гроші вложені на таке пенсійне conto вільно віддавати від приходового податку (Income Tax Return).
- ГОДИНИ УРЯДУВАННЯ: Кожного дня, крім суботи, від 9-ої год. рано до 3-ої год. по пол.: в п'ятницю від 9-ої год. рано до 7-ої год. вечора.
- Всі наші ошадності мають державне забезпечення — FSLIC — до 40,000.00 дол.
- Згідно з вимогами Федерального Банку, передчасне згрошевлювання Сертифікатів підлягає частинному обтягненню дивіденди.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус О. Твардовський

1-ша дружина копаного м'яча УСВТ „Ч. Січ“ В „Мейджор Дивізії“

Успішно закінчила свій сезон 1-ша дружина „Ч. Січ“, в зимовому турнірі в закритій залі, що проходив на протязі 10-ох тижнів у січні і лютому, „Ч. Січ“ не зазнавши поразки здобула звання і нагороди чемпіонів.

У лігових грах 1-ої дивізії Шейфер Ліги Нью Джерсі, що проходили в осінні і зимові місяці, які закінчилися у кінці травня ц. р., „Ч. Січ“ здобула нагороди віщечемпіонів і разом з цим аванс до найвищої класи копаного м'яча в Нью Джерсі, якою є „Мейджор Дивізія“ Шейфер Ліги.

У складі 1-ої дружини, що здобула цей новий успіх в минулому сезоні виступали: Ф. Брилі, Ю. Бакун, Д. Бакун, А. Охрименко, С. Мельник, В. Миргород, А. Бакун, О. Фурман, Ф. Данігін, І. Калинович, Р. Ганич, Б. Іліч, Г. Маїк, А. Попович, Д. Лішко, Т. Парк. Провідником і змагуном був Михайло Паливода. Видатними співпрацівниками провідника були: Іван Калинович, Андрій Гбурі, Любомир Рудзінський.

Кінцевий показник таблиці гор 1-ої дивізії Шейфер Ліги, сезон 1978/79

гор	точок
1. Пасейк	18 32:4
2. УСВТ „Ч. Січ“	18 26:10
3. Петерс	18 22:14
4. Лос Пампос	18 22:14

С. К.	18 18:28
5. С.К. „Вістун“	18 17:19
6. Ошен Кавіті	18 17:19
7. Гоя С.К.	18 12:24
8. Бріджвотер	18 11:25
9. Есекс Юнайтс	18 7:29
10. Бозкурт С.К.	18 6:30

Отже в наступному сезоні що почнеться вже в половині вересня, українці, любители цього спорту в Північній Америці, матимуть змогу відслідувати і активізувати своїх українських спортсменів, у їхніх змаганнях із сильними професійними клубами підсилені визначними змагунами з Польщі, Португалії, Іспанії та інших країн, як те змагунами, що в літніх місяцях змагаються у професійних клубах НАСЛ і АСЛ. Уже можна набувати сезонні квитки на домашні гри „Ч. Січ“ по значно знижених цінах в домі УСВТ „Ч. Січ“, або окремих членів Управи Т-ва.

Відбиванка

сеті	точок
Ч. Січ — Монтклер	2:1
Ч. Січ — Л.А. Тирнер	2:1
Ч. Січ — Пл Старс	2:0
Ч. Січ — Савт	2:0
Ч. Січ — С.О. „Кугарс“	0:2

Мейплвуд 9 червня 1979

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

власновує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ТА ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 31-го серпня і 1, 2 та 3-го вересня 1979 року

на кортах „СОЮЗІВКИ“

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за індивідуальні першості

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ на рік 1979

І ЗА ЧАШІ

УНСОЮЗУ, „СОЮЗІВКИ“, „СВОБОДИ“ „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“ І П-НІ МАРІЇ ДУШНИК

в поодинокій грі:

ЖІНОК - ЧОЛОВІКІВ - МОЛ. - СЕНЬОРИВ (35-44) - СЕНЬОРИВ (45 і 55 р.) ЮНАЧОК ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.)

Зголошення до змагань враз із вписовим по \$ 5.00 приймає:

UNA ESTATE SOYUZIVKA
c/o Anya Dudyk
Kerhonskon, N. Y. 12446

до 22-го серпня 1979 р. Додаткових зголошень перед початком змагань не приймається, бо льосування відбувається на засіданні Комісії на передодні змагань

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ЯТНИЦЯ, 31 СЕРПНЯ — год. 1:00 по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагання, які мусять змагатись в цій рунді одержать окреме повідомлення від проводу турніру до середи, 29-го серпня.

СУБОТА, 1-го ВЕРЕСНЯ — год. 8:30 рано на Союзівці: 1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйорів (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 рано в Нью Полці: 1-ша рунда чоловіків. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Нью Полці: турнір переможців. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочій ст.

Змагання групи чоловіків, вписовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть прийти в цей день, як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатись в групі переможців.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагання можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

ЗМАГАННЯ ПРИСВЯЧЕНІ 85-РІЧЧЮ УНСОЮЗУ

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ
ПРОСИМО ВИТАТИ ТА ВИСЛАТИ РАЗОМ З ОПЛАТОЮ \$ 5.00.
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище:

2. Адреса (по-англійськи):

3. Телефон:

4. Дата народження:

5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь:

6. Клубова приналежність:

Чеки виставляти на: KLC, American Ukraipian Sports Club.

на басейні „СОЮЗІВКИ“

СУБОТА, 1-го ВЕРЕСНЯ 1979 РОКУ
о год. 11-й вранці

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

ЗА ПЕРШОСТІ УСЦАК-у,
ЗА МАНДРИВНУ ЧАШУ УНСОЮЗУ
У ДРУЖИННОМУ ТОЧКУВАННІ
ТА ЗА МЕДАЛІ І НАГОРОДИ УНСОЮЗУ

у спідуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 років

25 м. — довільним
50 м. — довільним

11-12 років

25 м. — довільним
50 м. — довільним
25 м. — грудним
4 X 25 м. гінці — довільним

13-14 років

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — грудним
100 м. — зміним
4 X 50 м. гінці — довільним

15 років і вище

50 м. — довільним
100 м. — довільним
100 м. — грудним
100 м. — зміним
4 X 50 м. гінці — зміним

Обмежень щодо числа учасників в поодинокій конкуренції не буде.

Змагуни (-ки) можуть брати участь у не більше як 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Зголошення до змагань, подаючи назву товариства чи організації, ім'я і прізвище, вік, конкуренції і \$ 1.50 вписове від особи, слід посилати на адресу:

Dr ROMAN SLYSH
88 BOXWOOD DRIVE
HERSHEY, Pa. 17033
Tel.: (717) 533-6091

Додаткові зголошення можна подати перед початком змагань на басейні о год. 9:30 рано.

р Цими змаганнями жіноча дружина „Ч. Січ“ закінчила свій щорічний сезон у Відбиванковій Федерації ЗСА. В звіттовому турнірі, що його влаштував відбиванковий клуб Савт Орандж „Кугарс“, „Ч. Січ“ здобула нагороди другого місця, а Ірена Паславська трофей найкращої змагунки дефензиви.

Перше місце досягнули спортсменки клубу „Кугарс“, які в цьому турнірі перемогли всіх своїх суперниць. Провідником і тренером цього клубу є Євген Чижович. Склад „Ч. Січ“ в цьому турнірі: Х. Басняк, Д. Твардовська, І. Паславська, М. Ганич, П. Гол, П. Котляр, М. Бояр. Провідник Нестор Паславський.

Кінцевий показник турніру:

1 С.О. „Кугарс“	10:0
2 Ч.Січ	8:2
3 Савт Орандж В.К.	2:8
4 Л.А. Тирнерс	2:8
5 Ол Старс В.К.	2:8
6 Монтклер В.К.	0:10

Вістки з України

Продовжується сезон копаного м'яча в усіх лігах Союзного Союзу. Найкращі українські дружини, що виступають у вищій лізі, в

10-й рунді здобули такі висліді:
„Динамо“ Київ — „Кайрат“ Алма-Ата 2:1
„Шахтар“, Донецьк — „Арабат“, Єреван 2:0
„Зоря“, Ворошиловград — „Пахтакор“, Ташкент 4:1
„Чорноморець“, Одеса — „Динамо“, Тбілісі 0:1

Після тієї рунди в показнику таблиці гор веде український клуб „Шахтар“ з 18:2 точками. Таку саму кількість мають грузини з клубу „Динамо“ Тбілісі, але гірше відношення голів. „Динамо“ Київ займає 4-те місце з 13:7 точками, „Чорноморець“ 6-те місце — 10:12 точок, „Зоря“ 15-те, 7:13 точок.

Львівські „Карпати“ в боротьбі за поворот до вищої ліги з першої — ремісували на виїзді в Кишиневі з місцевим „Ністру“ — 2:2, досі мають здобутих 20 точок і займають друге місце за Ярославським „Шинником“, який веде після 14-ти гор з 24-ма точками. Добре тримається „Металіст“ Харків у цій же лізі, який займає 5-те місце. Слабше виступають: „Дніпро“ Дніпропетровськ, „Спартак“ Івано-Франківськ, „Металург“ Запоріжжя, „Таврія“ Симферополь і СКА Одеса.

(от)

СКЛАДАТИ ГРОШІ ЧИ ПОЗИЧАТИ НАЙКОРИСНІШЕ у Федеральній Кредитовій Кооперативі „САМОПОМІЧ“ в Нью Йорку

Дивіденда 6.5% з чвертьрічним нарахуванням

- ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ відповідно до ошадностей — АЖ ДО ВИСОТИ \$2,000.00.
- ОДНО ДО ШІСТЬ РІЧНІ ОШАДНІСТЬ СЕРТИФІКАТИ від 6.75% до 8% річно — з чвертьрічним нарахуванням.
- ПОЗИЧКИ ОСОБИСТІ ТА ГІПОТЕЧНІ (мортґеджі) на довільних умовах сплати.
- ПОЗИЧКИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ДО ВИСОТИ \$10,000.00 на кошт Кооперативу.
- ПОЗИЧКИ НА АВТА.
- СТУДЕНТСЬКІ ПОЗИЧКИ — до сплати після закінчення студії.
- Вільний від прибуткового податку ПЕНСІЙНИЙ ФОНД (IRA) НА 8% РІЧНО.
- ЧЕКОВІ РАХУНКИ (SHARE DRAFT).
- ГРОШЕВІ ПЕРЕКАЗИ ТА ПОДРОЖНІ ЧЕКИ знаної в цілому саїті фірми American Express.

АДРЕСА:

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL
CREDIT UNION

108 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003

Tel.: (212) 473-7310

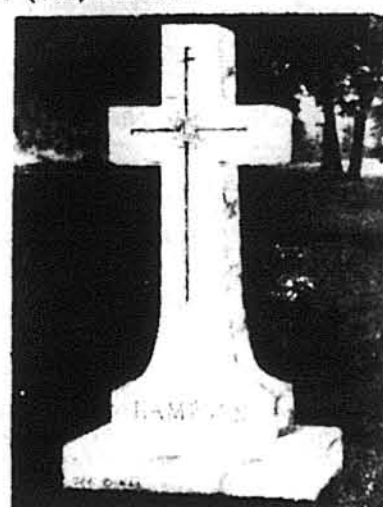
УВАГА! Вже появилася друком два преваз. ліні історичні документи: „Денник Начальній Команди УГА“ і суд над генералом М. Тарнавським

DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE
UKRAINIAN GALICIAN ARMY

Сторінок 326 тверда оправа. Ціна 10.00 дол.
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 0.75 центів на кошти пересилки.

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303
Мешканці стеїту Нью Джерсі зобов'язані 5% ставкою податку

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)
або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK MONUMENT CO. Власник Ю. Безсоніа

- Авторизовані репрезентанти, виконавці графічних робіт пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашингтоні.
- Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники, мавзолеї, статуї, рівнож у бронзі, озоржкі й лави на всіх цвинтарях.

Office and Residence:

Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873
(напроти „Українського Села“, у віддалі 3-ох хвилин від Церкв-Пам'ятника).

Mailing Address:

127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880

P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880

ВІДПІШЛИ ВІД НАС

ОСИП МАТКІВСЬКИЙ, член УНС Відд. 13 В-ва св. Ніколая у Ватерліті, номер 12 січня 1979 р. на 75-му р. життя. Нар. 1893 р. в с. Березинці, Самбір, Україна; членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Теодозію, сина: д-ра Зенона і д-ра Володимира та 9 онуків. Похорон відбувся 16 січня 1979 р. на цвинтарі св. Ніколая у Ватерліті. Н. Н.

Вічна Йому Пам'ять!
Павло Шевчук, секр.

МАРІЯ КУЗІВ, членка УНС Відд. 204 Т-ва ім. А. Гончаренка в Нью Йорку, номер 25 січня 1979 р. на 78-му р. життя. Нар. 1907 р. в Бірчові Новім, Україна; членкою УНС стала в 1948 р. Залишила у смутку сина Романа з дружиною, дочку з мужем, 5 онуків і правнучку та сестри: Ольгу і Стефанію. Похорон відбувся 29-го січня 1979 р. на цвинтарі св. Карла у Фармінгдейла, Н. Н.

Вічна їй Пам'ять!
Василь Палідвор, секр.

ПАВЛО С. ЗАЙЦЬ, член УНС Відд. 204 Т-ва ім. А. Гончаренка в Нью Йорку, номер 14 січня 1979 р. на 77-му р. життя. Нар. в Нью Йорку; членом УНС став у 1975 р. Залишив у смутку батька Павла, мату Ельзу і бабусю Варвару. Похорон відбувся 19 січня 1979 р. на цвинтарі Гейт оф Гевен в Нью Йорку.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Палідвор, секр.

ПРОКІП ГАВАЛЮХ, член УНС Відд. 106 В-ва св. Ніколая в Чикаго, Іл., номер 17 січня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1891 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1941 р. Залишив у смутку дочку Мало і Анну, сина Володимира, 9 онуків і 4 правнучок. Похорон відбувся 20 січня 1979 р. на цвинтарі св. Ніколая в Парк Рідж, Чикаго, Іл.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ІВАН ПРОЦЬ, член УНС Відд. 460 в Лондоні, Онтаріо, номер 19 лютого 1979 р. на 64-му р. життя. Нар. 1914 р. в Ярославлі, Україна; членом УНС став у 1964 р. Залишив у смутку дружину Розалію, дві дочки: Ольгу і Любу з чоловіками та сина Ореста. Похорон відбувся 23 лютого 1979 р. на цвинтарі св. Петра в Лондоні, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Ганич, секр.

МИХАЙЛИНА СТЕФАНІШИН, членка УНС Відд. 167 В-ва св. О. Ніколая в Толідо, Огайо, номер 14 лютого 1979 р. на 83-му р. життя. Нар. 1896 р. в Помор'ях, Закарпаття, Україна; членкою УНС стала в 1935 р. Залишила у смутку сина Михайла і дві внучки. Похорон відбувся 17 лютого 1979 р. на цвинтарі Кальварія в Толідо, Огайо.

Вічна їй Пам'ять!
Іван Вольґа, секр.

ІВАН МУДРИК, член УНС Відд. 318 В-ва Т-ва св. Ольги в Нортгемптоні, номер 13 лютого 1979 р. на 64-му р. життя. Нар. 1916 р. у Фогельсвіллі, Па. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Варвару і сина Роберта. Похорон відбувся 16 лютого 1979 р. на цвинтарі св. Іоанна Христителя в Нортгемптоні.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ІВАН СЛОНСЬКИЙ, член УНС Відд. 59 Т-ва Українська Січ в Сиракузах, Н. Н., номер 11-го лютого 1979 р. на 57-му р. життя. Нар. 1892 р. у Волі Якубовій, пов. Дрогобич; членом УНС став у 1949 р. Залишив у смутку дружину Стефанію, матір Сидорку в Україні, сестри: Анну та приятель в Україні й на еміґрації. Похорон відбувся 14 лютого 1979 р. на цвинтарі укр. кат. церкви св. І. Христителя в Сиракузах, Н. Н.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ЙОСИП ЕВАХ, член УНС Відд. 361 Т-ва „Дністер“ в Нью Йорку, номер 10 травня 1979 р. на 98-му р. життя. Нар. в 1889 р. в селі Чорній Острів, Львів, Україна і став членом УНС в 1933 р. Полюшив у смутку дочку Анну, сина Григорія, невістку Марію, чотири онуки і п'ять правнучок і близьку та дальшу родину. Похорон відбувся 15 травня 1979 р. на цвинтарі Олівіа Гора в Маспет, Н. Н.

Вічна Йому Пам'ять!
С. Чума, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСоюзу!

HELP WANTED FEMALE

TOOL MAKER

Потрібно зі знанням роблення пасків до годинників. Загальна праця в роботі, треба вміти виробляти з рисунку. Платня за згодою, постійна праця в Мангеттені

Тел.: мбк 9-00 рано

до 4-01 по пол.

(212) 473-5052

ПОТРІБНО

СЕКРЕТАРКИ.
урадінички до адвокатської канцелярії, знання машинописання, стенографії, українська мова.

Платня за домовленням

Тел.: (212) 254-2260

REAL ESTATE

LICENSED ROOMING HOUSE

9 Nunda Ave. Jersey City, N. J. 07304

LICENSED ROOMING HOUSE

\$20,000 Annual Gross with 16 units, 6 room owner residence, 1100 sq. ft. Basement, 2000 sq. ft. Yard.